

*Imâm at-Tartûshîs guldkorn om
Bid'ah*

Författare: Imâm Abû Bakr at-Tartûshî

Källa: Kitâb al-Hawâdith wal-Bid'a
Dâr Ibn Hazm, 1419/1998

Sammanfattning [och ev. fotnoter]: Ziyâd Mustafâ,
al-Maktabah Dâr-ul-Hadîth.Com

Introduktion	4
1– Innovationernas två typer och villkoret för att en handling skall vara Bid'ah är att man tror att den hör till religionen:.....	5
2– Faran i att hålla tyst om synder och orätt	5
3– Rötterna till Bid'a och den första sekten i Islām	5
4– Betydelsen av de 72 sekternas uppdelning	6
5– Vilka sekter är uteslutna ur de 72 sekterna?	6
6– Anledningen till varför 'Uthmān bad 4 Rak'āt i stället för 2 i Makkah.....	6
7– Ibn 'Abbās lämnar en Sunnah för att inte människorna skall tro att det är Wādhib.....	6
8– Frivilliga böner (Nawâfil) skall inte förrättas i samling (Djamâ'ah)	7
9– Frivilliga böner är bättre att bes i hemmen än i moskéerna	7
10 – När läser man Qur'ân?	7
11 – Ingen Du'â' efter att ha läst ut Qur'ânen (Khatm-ul-Qur'ân).....	7
12 – Vad är Taqlîs?.....	8
13 – al-Madīnahs befolkning utgör ett bevis	8
14 – Vi följer de lärda, inte de olärda	8
15 – Kunskap tas från de största.....	8
16 – Qur'ân-läsning på vägen, i sängen och badrummet	8
17 – Att memorera utan att begripa.....	9
18 – Barn bör inte memorera Qur'ânen i tidig ålder.....	9
19 – Olika åsikter om att be i en Mihrâb (bönenisch)	9
20 – Inga Qur'ân-texter i moskén.....	9
21 – De förträffliga moskéerna	10
22 – Sagoberättelser (Qasas) i moskéerna.....	10
23 – Sparbössor, mat och fläktar i moskéerna.....	11
24 – Språket i moskéerna	11
25 – Övernattning i moskéerna	11
26 – Dryck i moskéerna.....	12
27 – Spott i moskéerna	12
28 – Tiggning i moskéerna	12
29 – Affärer i moskéerna	12
30 – Barn i moskéerna.....	13
31 – Strid i de heliga månaderna.....	13
32 – Tiggning och tal i moskéer	13
33 – Likkistor	14
34 – Att äta med fler än tre fingrar	14
35 – Att lyssna på Qur'ânen när den reciteras	14
36 – Qur'ân-läsning utan tvagning	14
37 – Kondoleanser och dess tidpunkt	15
38 – Mat till dödsboet	15

39 – Mat från dödsboet	15
40 – När kan man gråta över den döde?	16
41 – Minneshögtider	16
42 – Kvinnlig medverkan på begravningar	16
Slutord.....	17

I Allâh's Namn, den Barmhårtige, den Nådige.

Introduktion

Lov och pris tillkommer Allâh allena och må Hans vida välsignelse och frid vara över det främsta sändebudet och den siste profeten Muhammad, hans rena familj och hans ädla följeslagare.

Vidare:

Efter att ha läst ut Imâm Abû Bakr Muhammad bin al-Walîd at-Tartûshîs (530 H – rahimahullâh) fenomenala bok "Kitâb-ul-Hawâdith wal-Bid'a", fann vi oerhört många viktiga lektioner och skinande juveler rörande Bid'a och andra vardagliga frågor som vi tänkte dela med oss. Vad läsaren bör lägga på minnet innan han börjar läsa artikeln, är följande tre frågor:

1 – Allt som nämns i artikeln behöver nödvändigtvis inte stämma överens med den korekta åsikten. Syftet med artikeln är trots allt att påöka vår kunskap och se hur våra Imâmer (rahimahumullâh) resonerar, oavsett rättskola.

2 – De flesta åsikterna kommer att vara baserade på Imâm Mâlik bin Anas (rahimahullâh) rättskola, ty Imâm at-Tartûshî (rahimahullâh) var själv Mâlikî. Således kommer läsaren se att de flesta åsikterna i artikeln kommer att tillskrivas Mâlikiyahs ledande lärda.

3 – Då och då har vi kommenterat Imâm at-Tartûshî (rahimahullâh) med 'Alî bin Hasan al-Halabîs fotnoter til boken.

Vi ber Allâh (tabâarak wa ta'âlâ) att Han accepterar detta arbete – sannerligen är Han den som ser och hör.

Imâm Abû Bakr at-Tartûshî (rahimahullâh) sade i "Kitâb -ul-Hawâdith wal -Bid'a":

1– Innovationernas två typer och villkoret för att en handling skall vara Bid'ah är att man tror att den hör till religionen:

Den första: Innovationer som både eliten och de olärda vet är innoverade Bid'ā.

Den andra: Innovationer som de flesta anser höra till dyrkan, medel som för en närmare Allāh, lydnad och Sunnah.

Vad gäller den första typen, har vi inte brytt oss om att ge oss in i den, eftersom dess utövare själv erkänner att den inte hör till religionen¹. (Sid. 2122)

2– Faran i att hålla tyst om synder och orätt

De lärda är oense om skaran som sade:

”Varför förmanar ni människor som Allāh kommer att låta förgås eller drabbas av ett strängt straff?” (7:164)

Hör de till de räddade eller straffade? Vad gäller Ibn 'Abbās, sade han:

”De är tre grupper; de förmanande, de förmanade och de som sade ”Varför förmanar ni människor...”. Förmanarna räddades, de förmanade gick under och den tredje gruppen nämns inte. Om jag bara visste vad som hände dem. I dag ser vi saker och ting som vi fördömer, men vi säger inget.”

'Ikrimah sade:

”Jag sade till honom: ”Ser du inte att de fördömde deras tillstånd, motsatte sig dem och sade: ”Varför förmanar ni människor som Allāh kommer att låta förgås eller drabbas av ett strängt straff?” Jag fortsatte med att säga detta till honom till dess att han skänkte mig ett klädesplagg.” (Sid. 25)

3– Rötterna till Bid'ā och den första sekten i Islām

Håll fast vid din kunskap att våra lärda (radhiya Allāhu 'anhum) säger att rötterna till Bid'ā är fyra stycken medan de resterande 72 sekterna har delat upp sig från dem. De är som följande: Khawâridj, som är den första sekten som gjorde uppror mot 'Alī bin Abī Tâlib (radhiya Allāhu 'anh), Rawâfidh, Qadariyyah och Murdji'ah. Våra lärda menar inte att grunden till varje Bid'ah i dessa fyra sekter har delat upp sig utmed Bid'as grund så att de till sist blev 73 sekter. Vad de

---

¹ 'Alī al-Halabī kommenterade:

”Detta är en viktig observation författaren (rahimahullāh) gör då han antyder att villkoret för att en handling skall vara Bid'ah, är att dess utövare anser den höra till religionen och att den för en närmare till skapelseernas Herre.” (Sid. 21-22)

menar, är att det knappast förekommer en Bid'ā eller villfarelse utan att den förekommer i dessa fyra sekter. (Sid. 33-34)

4– Betydelsen av de 72 sekternas uppdelning

Om Allāhs sändebud (sallā Allāhu 'alayhi wa sallam) avsåg med hans samfunds uppdelning rötterna till dessa Bid'ā, har de fortfarande inte nått det antal – och Allāh vet bättre. Dock går tiden vidare, åläggningarna existerar, de olika vägarna är förväntade och det finns inte epok utan att det innoveras en Bid'ā i den.

Och om han menar med ”sekter” alla Bid'ā som har ägt rum i Islām, vilket han menade– och Allāh vet bättre – är de mycket fler än 72. (Sid. 36)

5– Vilka sekter är uteslutna ur de 72 sekterna?

Ur dessa sekter utesluts extrema Ahl-ul-Bid'ā och de anses varken höra till samfundet eller till Muslimerna. Till dem hör de Qadariyyah som förnekar olyckor, Hulūliyyah, Mansūriyyah och andra extremister².

6– Anledningen till varför 'Uthmān bad 4 Rak'āt i stället för 2 i Makkah

'Uthmān bin 'Affān (radhiya Allāhu 'anh) brukade be fyra Rak'āt under sina resor. När det då sades till honom: ”Brukade du inte förkorta bönen med profeten (sallā Allāhu 'alayhi wa sallam)?” sade han: ”Jo, men jag är människornas ledare nu! Beduiner och nomader kanske ser mig be två Rak'ah och säger: ”Det är så här det har beordrats.”” (Sid. 42)

7– Ibn 'Abbās lämnar en Sunnah för att inte människorna skall tro att det är Wādhib

Tāwūs sade:

”Jag har inte sett något hus ha mer kött och bröd än Ibn 'Abbās hus. Varje dag slaktades det hos honom utom 'Īd-dagen. Anledningen var att folket inte skulle få

---

² 'Alī al-Halabī kommenterade:

”De som förnekar olyckorna är Ma'mars följeslagare från Mu'tazilah. De säger att det inte är tillåtet för Allāh att skapa olyckor och att Han inte beskrivs med kraft till olyckor.

Hulūliyyah säger att Allāh är inkarnerad i skapelsen, fjärran är Allāh från det.

Mansūriyyah är Abū Mansūrs anhängare. De anser att Abū Mansūr är Imāmen efter Abū Dja'far Muhammad bin 'Alī bin al-Husayn bin 'Alī. Han sade att Muhammads familj är himlen och att Shī'ah är jorden.” (Sid. 36-37)

för sig att det är obligatoriskt. Han var trots allt en Imām man tog som förebild.”
(Sid. 43)

8– Frivilliga böner (Nawâfil) skall inte förrättas i samling (Djamâ'ah)

Vad gäller att be frivilliga böner i samling, sade Ibn Habîb från Mâlik:

”Det hör inte till människornas ständiga handling att be frivilliga böner i samling förutom i Ramadhân, förutom om de är två-tre stycken och att deras handling inte känns vid.” (Sid. 53)

9– Frivilliga böner är bättre att bes i hemmen än i moskéerna

Mâlik sade i "al-Mudawwanah":

”Jag anser det vara bättre för mannen att be på natten i sitt hus om han så förmår.”

Han sade också:

”Rabî'ah och andra av våra lärda brukade lämna moskéerna utan att be med människorna. Detta är Ibn 'Umars åsikt.” (Sid. 53)

10– När läser man Qunût?

Ibn Wahb och Ibn Habîb rapporterade att Mâlik sade:

”Det är rekommenderat att läsa Qunût i mitten av Ramadhân. Imåmen skall läsa Qunût och förbanna de otrogna medan de bedjande bakom honom skall säga "Âmîn".”

Abû Hanîfah och Ahmad sade:

”Det är rekommenderat att läsa Qunût i Witr året runt.”

as̄Shâfi'î sade:

”Det är rekommenderat att läsa Qunût i andra halvan av Ramadhân.” (Sid. 661)

11– Ingen Du'â' efter att ha läst ut Qur'ânen (Khatm -ul-Qur'ân)

Ibn ul-Qâsim sade:

”Mâlik ställdes frågan om den som läser ut Qur'ânen och därefter börjar läsa Du'â'.” Han sade: ”Jag har inte hört att man skall läsa Du'â' efter att ha läst ut Qur'ânen. Det där brukade människorna inte göra.” (Sid. 65)

12– Vad är Taqlīs?

Mâlik sade:

”Taqlīs är att höja rösten då man läser Du´â´ och lyfter på händerna.”

Mâlik sade:

”Abû Salamah bin ´Abdir-Rahmân såg en man stå vid predikstolen och be med att lyfta händer. Han avvisade honom och sade: ”Gör inte som judarnas Taqlīs!”” (Sid. 66)

13– al -Madīnahs befolkning utgör ett bevis

Mâlik bin Anas anser al-Madīnahs befolknings samstämmighet utgöra ett bevis. (Sid. 74)

14– Vi följer de lärda, inte de olärda

Det är de lärda man rättar sig efter, inte den olärda befolkningen. (Sid. 74)

15– Kunskap tas från de största

Ibn Mas´ūd sade:

”Så länge människorna tar kunskap från deras största, befinner de sig i ett sunt tillstånd. När de då börjar ta från de mindre, går de under.” (Sid. 79)

16– Qur´ân -läsning på vägen, i sängen och badrummet

Vad gäller att läsa Qur´ânen på vägen, sade Mâlik i ”al-´Utbiyyah”:

”Vad gäller lite, är ingen skada skedd. Däremot skall det inte göras ständigt.”

Suhnûn sade:

”Det är ingen fara om man läser Qur´ânen samtidigt som man rider eller ligger på sidan.” Det sades: ”Kan man läsa Qur´ânen medan man går?” Han sade: ”Ja.”

Likaså ställdes han frågan om att läsa Qur´ânen i badrum. Han sade:

”Badrum är ingen plats man läser Qur´ânen i. Men om det rör sig om några verser, är ingen skada skedd.” (Sid. 96)

17— Att memorera utan att begripa

Till de Bid'â människorna har innoverat till Qur'ânen, är att de memorerar dess bokstäver utan att förstå dess innebörd. (Sid. 96)

18— Barn bör inte memorera Qur'ânen i tidig ålder

Mâlik ställdes frågan om ett sjuårigt barn som memorerade Qur'ânen. Han sade: ”Jag anser inte det vara lämpligt.”

Hans avvisning är byggd på att Sahâbah föraktade att man påskyndar Qur'ânmemorerandet och lämnar förståelsen. (Sid. 98)

19— Olika åsikter om att be i en Mihrâb (bönenisch)

ʿAbdur-Razzâq rapporterade i sin ”al-Musannaf” (3901):

”al-Hasan [al-Basrî] kom till Thâbit al-Bunânî för att besöka honom. Därefter gick tiden till bönen in. Han sade: ”Abû Sa'îd, gå fram och led oss i bönen.” al-Hasan sade: ”Nej, gå du fram.” Thâbit sade: ”Nej, jag svär vid Allâh att jag inte kommer att ställa mig framför dig.” Då gick al-Hasan fram och bad utan att ställa sig i Mihrâb.””

De som föraktade att be i Mihrâb, var [Ibrâhîm] an-Nakha'î, Sufyân ath-Thawrî och Ibrâhîm at-Taymî.

De som bad i Imâmens Mihrâb var Sa'îd bin Djubayr och Ma'mar. (Sid. 103 -104)

20— Inga Qur'ân-texter i moskén

Mâlik ställdes frågan om att skriva ned Qur'ân-verser i moskén i riktningen mot Qiblah. Han sade:

”Jag föraktar att man skriver ned något ur Qur'ânen inne i moskéerna i riktningen mot Qiblah.”

Han sade också:

”Det får den bedjande att tappa koncentrationen.”

Mâlik föraktade att man skriver ned Qur'ânen på papper. Vad skall man då säga om att skriva ned den på väggen? (Sid. 107)

21– De förträffliga moskéerna

Muhammad bin Maslamah sade:

”Man skall endast anse att det förekommer förträfflighet i de tre moskéerna samt Qubâ'-moskén.” (Sid. 108)

22– Sagoberättelser (Qasas) i moskéerna

Mâlik sade:

”Jag hatar att det berättas berättelser (Qasas) i moskéerna.”

”Jag anser inte att man skall sitta och lyssna på dem. Berättelser är Bid'ah!”

Sâlim sade:

”Ibn 'Umar gick ut ur moskén och sade: ”Det enda som fick mig att gå ut var rösten från er sagoberättare.””

Abû Idrîs al-Khawlânî sade:

”Att jag ser en moské vars hörn flammar av lågor håller jag kärare än att se en sagoberättare berätta sagor.”

Våra lärda (radhiya Allâhu 'anhum) sade:

”Inga sagor berättades på profetens (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) tid och inte heller på Abû Bakr eller 'Umars. Därefter började provningarna och då började likaså sagorna.”

När 'Alî gick in i moskén, körde han först ut sagoberättarna och sade:

”Inga sagoberättare i våra moskéer inte.”

Ibn 'Umar satte sig ned i en studiecirkel i moskén. Rätt som det var fann han en sagoberättare berätta sagor. Han vände sig då till moskévakten och talade om för honom att kasta ut honom.

Abû-t-Tayyâh sade:

”Jag sade till al-Hasan: ”Vår Imâm berättar sagor och det får männen och kvinnorna att samlas³. Därefter läser de Du'â' högljutt och sträcker ut sina händer.” Då sade al-Hasan: ”Att högljutt läsa Du'â' är Bid'ah, att sträcka ut sina händer i Du'â' är Bid'ah och sagor är Bid'ah.””

Ahmad bin Hanbal sade:

---

³ Detta påminner om 'Amr Khâlid. (Dâr-ul-Hadîth)

”De största lögnarna är sagoberättare och tiggare. Hur stort behov är inte människorna av trovärdiga sagoberättare egentligen? De påminner en om döden och straffet i graven.”

Ibn ul-Qâsim sade:

”Umar bin 'Abdil-'Azîz är den förste som införde en sagoberättare i al-Madīnah. Innan dess var staden tom på sagoberättare.” (Sid. 109-113)

23— Sparbössor, mat och fläktar i moskéerna

Mâlik föraktade att det förekom sparbössor i moskéerna för välfärd och tyckte att det hörde till de världsliga frågorna.

Mâlik ställdes frågan om att äta i moskén. Han sade:

”Om det rör sig om lite mat, t ex gröt, hoppas jag att ingen skada är skedd. Däremot anser jag det vara bättre om han tar ut maten till moskédörren. Skulle det dock röra sig om mycket mat, är jag inte förtjust i det.”

Mâlik sade:

”Jag hatar fläktarna i främre delen av moskéerna som människorna svalkar sig med.”

Hansade om den som äter kött i moskén:

”Skall han inte gå ut och tvätta händerna efteråt?” Det sades: ”Jo.” Då sade han: ”Låt honom då även gå ut och äta.” (Sid. 114)

24— Språket i moskéerna

Mâlik sade:

”Jag hatar att man talar något annat språk än arabiska i moskéerna.” (Sid. 114)

25— Övernattning i moskéerna

Vad gäller att övernatta i moskén, tillät Mâlik det för de resande till skillnad från de bosatta.

Ibn ul-Qâsim sade:

”Det är ingen fara om en svag, bosatt person övernattar i den om han inte har någon bostad.”

Ibn Wahb sade:

”En ungdom skall inte ligga i moskén.”

Mâlik sade:

”Ahl-us-Suffah⁴ övernattade i moskén eftersom de inte hade någon bostad.” (Sid. 115)

26– Dryck i moskéerna

Ibn ul-Qâsim sade:

”Jag såg Mâlik dricka vatten i moskén.” (Sid. 118)

27– Spott i moskéerna

Anas bin Mâlik rapporterade att profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade:

”Att spotta i moskén är ett fel och dess soning är att täcka det med jord.” (al-Bukhârî (406) och Muslim (547))

Ibn ul-Qâsim sade:

”Om moskén inte har småstenar som man kan gräva ned spottet med, skall det inte spottas däri.” (Sid. 119)

28– Tiggning i moskéerna

Mâlik ställdes frågan om den som ihärdigt tigger i moskéerna och han svarade:

”Jag anser att de skall förbjudas från det.”

Andra sade:

”Det ärförbjudet att ge välfärd.” (Sid. 120)

29– Affärer i moskéerna

Mâlik sade:

”Ingen skada är skedd om en person gör en avbetalning med guld i moskén. Men om det rör sig om affärer och växel, tycker jag inte om det.” (Sid. 120)

---

⁴ Fattiga Sahâbah under profetens (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) tid i al-Madīnah. En av dem var Shaykh-ul-Islâm, Muhaddith, Hâfīdh, ‘Allāmah och Faqīh Abû Hurayrah (radhiya Allâhu ‘anh).

30– Barn i moskéerna

Ibn Habîlsade:

”Det är föraktfullt att ta med barn till moskéerna för att undervisa dem. Det enda undantaget är att de ber i moskén och därefter går ut.”

Andra har sagt:

”Det är tillåtet att ta med barnen till moskéerna förutsatt att de är väluppfostrade och sedan går ut.” (Sid. 123)

31– Strid i de heliga månaderna

De lärda är oense om strid i de heliga månaderna.

Qatâdah och 'Atâ' al-Khurâsânî sade:

”I början hörde strid i de heliga månaderna till de största synderna. Därefter avskaffades den domen med Hans (ta'âlâ) Ord:

”Strid mot avgudadyrkarna kollektivt liksom de strider mot er kollektivt.”(9:36)

Det vill säga i de heliga månaderna och utanför dem.”

azZuhrî sade:

”Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) brukade förbjuda strid i de heliga månaderna enligt Allâhs (ta'âlâ) förbud. Därefter uppenbarades **”Allâh och Hans sändebud säger sig upp de fördrag som ni har slutit upp med avgudadyrkarna.”** (9:1) och då tillät han strid i dem.”

Det har även sagts att det inte har avskaffats.

Ibn Djuraydj sade:

”’Atâbin Abî Rabâh svor vid Allâh och sade: ”Det är inte tillåtet för människorna att strida i Muharram eller de heliga månaderna förutom om de angrips. Det har inte avskaffats.”” (Sid. 137138)

32– Tiggning och tal i moskéer

Till innovationerna hör tiggning och tal i moskéerna, särskilt under tiden Imâmen predikar.” (Sid. 153)

33– Likkistor

Det samma gäller likkistor. (Sid. 154)

34– Att äta med fler än tre fingrar

Det är föraktfullt att äta med fler än tre fingrar. (Sid. 155)

35– Att lyssna på Qur'ânen när den reciteras

Om någon kommer och säger:

”Mâlik har sagt i ”Mukhtasar mâ laysa fil-Mukhtasar”:

”Den som hör en person läsa Qur'ânen är inte ålagd att lyssna på honom.” och:

”Ingen skada är skedd om man talar samtidigt som Qur'ânen reciteras.”

säger viföljande:

Betydelsen av det är att om en grupp människor sätter sig ned för att tala om affärer och andra sysslor och en av dem börjar läsa Qur'ânen utan deras tillstånd, är det inte obligatoriskt för dem att lyssna på honom. Faktum är att det är tillåtet för dem att tala om det som angår dem, ty läsaren har stört dem och avbrutit deras affärer och förtjänster. På så sätt är det han som har handlat föraktfullt.

Men om människorna samlas för att läsa Qur'ânen och dyrka, eller att läsaren läser efter samlingens tillstånd, eller att någon går förbi deras sittning, måste de lyssna och inte tala. Detta är betydelsen av Hans (ta'âlâ) Ord:

**”Lyssna därför uppmärksamt när högläsning ur Qur'ânen pågår.”
(7:204)”**

(Sid. 163, 164)

36– Qur'ân -läsning utan tvagning

Mâlik rapporterade i ”al -Muwattâ” från Muhammad bin Sîrîn som sade:

”Umar bin al-Khattâb (radhiya Allâhu 'anh) satt tillsammans med en grupp människor som läste Qur'ânen. Därefter reste han sig upp och gick till toaletten. Sedan kom han tillbaka och började läsa Qur'ânen. Då sade en man till honom: ”Du Troendes ledare! Läser du Qur'ânen i ett orent tillstånd?” Han sade: ”Vem har gett dig den åsikten? Musaylamah?”” (Sid. 165)

37– Kondoleanser och dess tidpunkt

Håll fast vid din kännedom att kondoleanser till dödsboet är en önskvärd Sunnah. Beviset för det är det profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Den som kondolerar till den drabbade Muslimen, får lika stor belöning som honom.” (at-Tirmidhî (1073), Ibn Mâdjah (1602), al-Bayhaqî (4/59), al-Baghawî (1551), Ibn-us-Sinnî (586) och al-Khatîb (4/25 och 450-451))⁵

Kondoleanser sker under tiden den döende dör fram till dess att han begravs eller strax efter begravningen. Detta är ash-Shâfi'îs åsikt.

Abû Hanîfah och ath-Thawrî sade:

”Ingen kondoleanser efter begravningen.”

38– Mat till dödsboet

Mâlik sade:

”Ingen skada är skedd om man skickar mat till dödsboet, vare sig det rör sig om en närstående eller inte. När profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) fick reda på att Dja'far hade dött, sade han:

”Gör mat till Dja'fars familj, för sannerligen har de fått något annat att tänka på.”⁶

Denna mat är rekommenderad enligt majoriteten lärda, ty den består av fromhet och närhet till familj och grannskap – och det är rekommenderat. (Sid. 170)

39– Mat från dödsboet

Vad gäller att dödsboet själv lagar mat och bjuder in folket till måltid, har företrädarna inte rapporterat något om det och jag anser det vara en föraktfull Bid'ah. (Sid. 170)

---

⁵ 'Alî al-Halabî sade:

”Svag hadîth enligt samtliga dess vägar, något Ibn Hadjar nämnde i ”Talkhîs-ul-Habîr” (2/138). Däremot är kondoleanser en bekräftad Sunnah enligt flertalet hadîther.” (Sid. 167)

⁶ 'Alî al-Halabî sade:

”Autentisk hadîth.” (Sid. 170)

40– När kan man gråta över den döde?

Det är tillåtet att gråta till dess att själen lämnar den döde. När den väl har lämnat den, är det föraktfullt att gråta. Beviset för det är det ‘Abdullāh bin ‘Atīk sade:

”Allāhs sändebud (sallā Allāhu ‘alayhi wa sallam) besökte ‘Abdullāh bin Thābit och fann honom medvetslös. Han ropade då på honom utan att få något svar. Då sade profeten (sallā Allāhu ‘alayhi wa sallam) ”Innā lillāh wa innā ilayhi Rādji‘ ūn”. Kvinnorna började då skrika och gråta. I detta skede försökte Ibn ‘Atīk tysta dem, men profeten (sallā Allāhu ‘alayhi wa sallam) sade: ”Låt dem vara till dess att han dör. Därefter får de inte gråta mer.”⁷ (Sid. 174)

41– Minneshögtider

Minneshögtider är enligt samtliga lärda förbjudet.

ashShāfi‘ī sade:

”Jag hatar minneshögtider som innebär att män och kvinnor samlas för att återuppliva sorgen.” (Sid. 175)

42– Kvinnlig medverkan på begravningar

Till de avskyvärda Bid‘a som samtliga lärda är enade om, hör att kvinnorna följer med begravningståget.

Mālik sade:

”Jag föraktar att kvinnorna skall medverka på begravningar, även om det rör sig om anhöriga, förutom föräldrarna, maken, barnen och bröderna.”

Mālik sade:

”En kvinna bör inte medverka på någons begravning förutom dessa människor, inte ens farbröder eller andra. Vad gäller att hon ber Djanāzah för dem, är det tillåtet för henne att be Djanāzah om hon är närvarande.” (Sid. 177-178)

---

⁷ ‘Alī al-Halabī sade:

”Rapporterad av Mālik (1/233), Ahmad (4/446), Abū Dāwūd (3111), an-Nasāī (4/13) och andra... Med alla dessa olika vägar, är hadīthen – om Allāh vill – autentisk.” (Sid. 174-175)

Slutord

Detta är några av de viktiga lektionerna vi kunde framföra från Imâm at-Tartûshîs bok "Kitâb-ul-Hawâdith och Bid'â" och allt som är korrekt däri är från Sanningen (tabâarak wa ta'âlâ) Själv och allt som är fel däri är från oss och Djävulen. Och Allâh vet bättre och må Hans välsignelse och frid vara över sändebudens ledare Muhammad, hans familj och hans följeslagare.